

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Trauemunde per eiusdem fratrem iussisset obsideri, consignatis cuique pro necessitate armis & communitibus, Scaconem alium ex Holsatis, comitem Thietmaris declarauit, & fratrem eius Widagum Plone prefecit: Rodolphum in Hamburgo constituit rectorem atque custodem: ut qui propter se pridem exulassent, per eundem se nunc in locis comitis dominarentur.

CAPVT XX.

ADOLPHUS comes iam iterum Holsatia exclusus atque pulsus de Stadio, ubi confudit, meditatur expeditione parata sua paulatim recuperare: Et quoniam oppidum Hamburgum & in conspectu erat, & sedum sibi comes prospexit, eo primum contendit, ut expulso ducis praesidio, urbem pro se reciperet. Facile autem fuit volentes capere & superare. Iam pulso Rodolpho tenebat, & animos illi faciebant nonnulli suorum remanentes in Holsatia, qui fidem illi asseruasse, & in reliquum asseruaturi viderentur. Cumque arces Zeeberge, Louenborg, Trauemunde, per suos teneret, plenus fidutia Hamburgum pro tempore cœpit communire. Waldemarus autem dux ista persentiens, media iam fermè bruma, quod acciderat, futurū proficiens, copias contraxit, duxitq; in Hamburgum: Conuenere Guncelinus, Burewinus, Thietmaris, omnes in castro ducis: Comes autē à spem facientibus suis delusus, quod ante Christi Natalia, quæ Dani comedationibus celebrant plurimis, dux minimè properaret ad obsidendum: cum iam nihil formidaret, audiuit omnes vicina provincia vires in se commoueri. Glacies quæ Albi necdum nullus erat exitus: vnde conclusus erat: hinc flumine per glaciem crustato, indè exercitu à terris valido:

inter

inter suos agebat consilium, si fortè nocturna tentaretur eruptio: Sed quid perfugeret, qui nusquam fidam aliquid persentiret? Qui in castris ducis erant, non usq^z quaquè comiti aduersati, rem pro eo tractantes, in eas conditiones coniecerūt, vt comes, redditia duci arce Louenborg, ipse cum suis liber abiret. In eam rem perficiendam Guncelinus Zwerini comes deputatur: Eius fideli se permittens comes exibat, prefecturus cum eo, vt arcem memoratam traderent custodes, qui pro Adolfo tenuerunt, & comes liber abiret. Thietmarfi, vbi sensere comitem in castris, tumultuantes volebant opprimere eum, quod infestus terræ illorum s^ep^e fuisse: Vix potuit viribus Guncelini & ceterorum, quos saluti eius conservanda dux prouiderat, incolumis asseruari. Prefecti vni in Louenborg ad implendas pactas conditiones, ostenderunt custodibus vinculum dominum suum. Iubentur ab Adolfo arcem tradere, negant: rogamur, obsecrantur, contemnunt. Itaque cum nihil ibi ageretur, comes vincus per terram suam trahitur in Daniam: Insultauere Dani, qui odibant: Gemuere sortem fortissimi viri, quⁱs sine odio iudicabant. Igitur in vincula coniectus, aliquando seruatur in carcere cum Waldemaro Slesvicensi episcopo, belli quandoquè socio ac consorte. Interea rex Kanutus cum fratre loquitus, Lubicam intravit, urbem nouam, sed florescentem: Germanam amborum Helenam coiugio sociauerè & wilhelmo Leonis filio, germano Ottonis atque Henrici, ex quo solo stirps Leonini generis in bodiernum perseverat. L^etati sunt Holsatii Stormarij^z, sperantes quod in dotem ille acciperet terram Adolphi, vt non cogantur subesse diutius Danis. Sed spes eorum frustrata est. Amborum tamen ille sororius, magnis s^ep^e honoribus ab illis afficitur, magna spe

fons-